

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema
I. Krajec v Novem mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Govor poslanca Schweigerja.

(Konec.)

Dalje je potrebno, da se novi vinogradi obnavljajo in obdelujejo pravilno in razumno. Pregovor sicer pravi: „Alle Theorie ist grau“, ali reči moram, da ne poznam pametne prakse, če se tudi ne opira na teorijo. Našemu ljudstvu je treba tudi pouka, in ta pouk bodi lahkoumeven, poljuden. Vršni se pa pouk dvojnimi potmi. Prvi je besedni pouk, po predavanjih, zlasti deželnega vinarskega potnega učitelja, in ker ravno o tem govorim, gleda in skrbi naj se za to, da mi na deželi o pravem času zvemo, kateri dan in uro bo poučeval tu ali tam. Najbolje je, da se odločeni čas javi po naših dnevnikih, ali se pravočasno obvestita občinski in župni urad, in mi duhovniki bomo radi z lece naznanjevali dan in uro prihoda ter pri tej priliki ljudstvo spodbujali, da se pridno vdeleži pouka.

Poleg besednega pouka je potreben tudi pouk po spisih, bodisi po časnikih, bodisi v to svrhu nalašč pisanih knjižicah. Dosedaj imamo v tem oziru dve knjižici. Prva je Dolenjčev „Nauk“, druga Gombačeva: „Najcenejša in najhitrejša obnovitev opustošenih vinogradov“. Natisnila se je v 1800 izvodih; blizu polovica knjižic razdelila se je brezplačno, druga polovica se je razprodala, in danes se ta knjižica več ne dobi. Zelo pa po njej poprašujejo ne samo kranjski vinogradniki, tudi iz Primorskega, Stajerske, Dalmacije. Pred malo dnevi je pisala neka občina iz Stajerske po 50 komadov in tudi c. kr. dalmatinsko namestništvo je poprašalo, ako se ta knjižica še dobi. Iz tega posnemam, da bi bila potrebna druga izdaja te knjižice, in jaz bom koncem svojega govora stavil primerno resolucijo.

Knjižica je izvrstna in svedoči, da je nje pisatelj v resnici veščak, in se naj ta marljivi veščak moč ohrani naši deželi. Gledé na vsebino priporočam, da se nekoliko pomnoži. Zelim, da tudi zelena cepitev najde v njej prostorček, mnogi so za zeleno cepitev; sploh je pa dobro, da se poznata oba načina požlahtnitve. Dadó naj se še

druge važne točke, tičóče se vinogradarstva, kakor je gnojenje z umetnimi gnojili, najnevarneje trtne bolezni in pripomočki, dobava brezobrestnih posojil, olajšava glede odpisovanja davkov in konečno naj se naredi tudi dotični obrazci. Ljudstvo bode hvaležno za tak pouk, zdaj ni poučeno, prošnje se delajo pomanjkljivo in zabađava je delo in pot. Priporočam toraj novo izdajo te knjižice, visoko zbornico pa prosim, da blagovoli sprejeti nastopno resolucijo:

Visoki deželni zbor skleni: Deželnemu odboru se naroča, knjižico potovalnega učitelja Gombača: „Najcenejša in najhitrejša obnovitev opustošenih vinogradov“ hitro ko mogoče natisniti v drugi izdaji v 2000 komadih, jo primerno pre narediti in spopolniti.

Kako socijalisti razširjajo omiko?

Socijalnim demokratom na Hrvatskem so napačili črni dnevi. Iz srca obžalujemo, da niso ostali pri svoji trditvi, da niso prekucuhli, kar so jim vže tolikokrat očitali krščanski listi. Kakor pri nas v „Delavcu“ in „Svobodi“, tako so tudi hrvatski socijalni demokrati v svoji „Slobodi“ zatrjevali, da so prijatelji svobodnega veroizpovedanja, da so tudi Hrvati. Pa verjel jim ni nihče, vsaj vsakdo dobro vé, da kot socijalni demokrati niso prijatelji niti veri niti domovini, kajti ko bi bili to, bi namah nehali biti socijalni demokrati — bili bi krščanski socijalisti, katere pri nas tako vrlo zagovarja izvrstni „Glasnik“ v Ljubljani.

Dogodki v Slavoniji pa so pokazali jasno, da tako samo govoré z ustmi, kajti v resnici so napravili pravi upor, punt. Obžalovati je, da so prišli za slavonske kmete črni dnevi, ali socijalističkim vodjam pa velja pregovor: „Kedor veter seje, burjo žanje“.

Kedor je istinito prijatelj delavskim stanovom, mora najprej na to delati, da se delavski stan v miru razvija, da napreduje, da se izobražuje. Izobraženje je potrebno delavcu, da spozna najprej samega sebe, svoj položaj, da si pribori v človeške družbi dostojno mesto, da zahteva svoje ustavne pravice. S takim delavcem bode moral vsakdo računati.

Socijaldemokratski voditelji pa drže delavce v onem stanu, da se jim predbaciva, da delavci niso zmožni izvrševati svojih pravic niti jih prav upotrebljevati. Oni vzdržujejo delavski stan neprenehoma v neke nemirnosti in mržnji do vsačega, ki ni socijalni demokrat ali ne pripada delavskemu stanu. To pa je veliko zlo; takovi delavci se ne morejo pripraviti, da postanejo sposobni izvrševati svoje ustavne pravice; ti iščejo svoje izveličanje edino le v revoluciji — puntu — in sicer v takej prekuciji, ki hoče vse uničiti, vse prevrniti. Pa ko bi se to izvršilo, ko bi dosegli svoj namen, kedo bode vršil to, česar delavci nikakor ne bodo mogli, ker ne bodo sposobni? Prepustiti bodo morali vse njim, katerim prepuščajo vse i dandanes — svojim voditeljem, ti bodo pa kakor doslej delavca samo izkoriščali, molzli. Tako pridejo delavci z dežja pod kap.

Med kmeti je ta nauk brž rodil svoj plod.

Kakor se poroča iz Slavonije, je zlobno delo socijalističnih voditeliev prineslo grozno nesrečo za tamošne kmete. Ti so jih pripravili do pravega punta, ki je dosegel grozen obseg. Da se je upor zadušil, je bilo treba tri stotnije vojakov iz Osjeka in veliko orožnikov. Nahujskano in zapeljano ljudstvo, ki večinoma niti čitati ne zna, je kar zametano s socijaldemokratskimi spisi, o katerih so si domnjevali siromaki, da so nove, od kralja dane postave, po katerih se bode 1. maja delilo med ljudstvo zemljišče velikih posestnikov. Ječe so prenapolnjene. V nedeljo je bilo v Vukovar odvedenih 270. Nad 100 jih je vže oddanih sodišču v Osjek. V mestih Orilik in Malinovci so ostali samo starci, žene in otroci; možaki so vsi zaprti. Zadnje dni je bilo zaprtih v Bohoti 286, a v Marinicah 110 kmetov. Ko so prišli vojaki, so kmetje vanje streljali. Cerkveni zvonovi so v plat bñli, rakete so švigale v zrak, v znamenje sosednim vasem, ker vse so bile v zvezi. Vojaki so bili napadeni od vseh strani, vendar so se branili samo z bajoneti, streljati jim poveljniki niso pustili. Ko so se kmetje prepričali, da imajo pred seboj redno vojsko — ne samo sovražene žandarme, so se umaknili. Najprej so se morali zapreti kolovodji, a tu se je razlegnilo kakor eden glas: „Mi smo vsi socijalisti!“ Na to so bili zaprti vsi — do 300, ali od teh jih je bilo do 200 v Vukovaru zopet izpuščenih. Vse hiše so bile preiskane. Našlo se je mnogo orožja. Izmed vodij so zaprti Ivan Ancel v Mitrovici; zaprt je urednik lista „Sloboda“ Lapuh, ali „veliki“ agitator Pavel Veiser, ki bi bil moral tudi v Mitrovico, je pobegnul. List „Sloboda“ je vstavljen. Vsa politična društva so razpuščena — tudi poštena krščanska.

Kolika škoda je to za Hrvate pri bližnjih volitvah, kjer bode sedaj madžaronska vlada storila, kar jej bode le ljubo. Tako, ljubi Dolenjci,

prinašajo srečo socijalni demokrati, ki se vsiljujejo tudi Vam.

Najbolj pa se morajo obsoditi ti zapeljivci in kvarljivci ljudstva zaradi tega, ker so v Slavoniji goljufali ljudstvo obetaje jim, da se bode delilo gosposko zemljišče, ko vendar socijalistiški nauk ne deli zemljišča, marveč ga jemlje tudi kmetu ter ga daje državi.

Socijalni demokrati samo zapeljujejo, sreče obetane nikdar ne morejo dati — pač pa bi pripravili tudi nad naše ljudstvo gorjé, ako bi jim verjelo. Pozor torej, delavci, rokodelci, kmetje! ne imejte s socijalnimi demokrati nikake dotike, nikake zveze!

H. R.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Državni poslanci so se po velikonočnih praznikih pretečeno sredo zopet zbrali na Dunaju. O praznikih so nekateri poslanci poročali na shodih svojim volilcem o položaju v državnem zboru. Nekateri shodi pa so bili zelo burni in celo krvavi. Tako na Češkem, kjer so ranili celo vladnega komisarja. Tudi v Ljubljani je sklical naš dr. K r e k velikonočni pondeljek shod. Prišlo je mnogo krščanskih delavcev in tudi nekaj socijalnih demokratov, kateri so začeli nagajati in izzivati krščanske delavce. Mirili so jih. Pa zastonj. Le še bolj so nagajali, tako da je prišlo do pretepa. Neki socijalni demokrat se je bil s praznim vrčkom pod pazduho prerinil prav do govornika dr. K r e k a, gotovo z zlobno namero, da bi mu ga vrgel v glavo. K sreči so okolo stoječi krščanski delavci zapazili njegovo namero in preprečili napad. — Nemški nacionalsci in liberalci so pa na mnogoštevilnih shodih vpili zoper vladno jezikovno naredbo za Češko in Moravsko. Tudi v Celovcu, Celju in Ptuju so hujskali ljudi proti tej vladni naredbi. — Ta stvar bo prišla celo v državnem zboru na dnevni red. Poslanec E l v e r t s tovariši in S c h ö n e r e r s tovariši so že izročili nujne predloge, naj se odpravijo ravno kar izdane jezikovne naredbe za Češko in Moravsko. Pa bode morala zbornica zopet razpravljati o njih. Čemu pač? Vlada pač ne bo umaknila svoje naredbe. Samo da se druge obravnave zavlečejo. Čemu mlatiti prazno slamo! Sploh se je bati, da se bo v državnem zboru mlatila še marsikatera druga — prazna slama. Je že tako: nekateri kričači na vse načine zavirajo delovanje državnega zbora, ki bi bilo res ljudstvu v korist.

Slovesno vmeščenje novega dunajskega župana dr. Karola Luegerja se je vršilo prav lepo. Slava dr. Luegerju, krščanskemu prvoboritelju dunajskemu!

Našega cesarja je bil prišel pretečeni teden obiskat na Dunaj nemški cesar Viljem. V nedeljo se je pa peljal naš cesar v **Petrograd** obiskat ruskega carja. Sedaj se je cesar Franc Jožef sedmič sešel z ruskim vladarjem na ruski zemlji. Zadnjikrat je bil cesar na Ruskem 1884 leta in sicer v Skiernicvicah pri trocarskem shodu, ko je Rusija pristopila zvezi srednjevropskih velevlastij. To pot je šel naš cesar v Petrograd, da vrne obisk mlademu ruskemu caru, ki ga je bil prišel — kakor znano — lani po letu obiskat na Dunaj. Ker so pa v zadnjem času nastali na balkanskem polotoku izvenredni politični dogodki, zato je brez dvoma sedanji obisk našega cesarja v Peterburgu tudi velikega političnega pomena. Ker je bil ravno prejšnji teden nemški cesar na Dunaju, opravičeno sklepa svet, da se gre sedaj za to, da bi se ustanovila trocarska zveza med Avstrijo, Nemčijo in Rusijo, ki ima namen: skupno postopanje teh treh velevlastij glede vzhodnega vprašanja. V Petrogradu so našega cesarja sprejeli zelo slovesno. Car Nikolaj je priredil na čast svojemu gostu 28. aprila sijajen obed, ki so se ga vdeležili vsi cesarski člani in višji dostojanstveniki. Car se je v napitnici zahvalil za obisk kot dokaz odkritosrčnega prijateljstva, ki veže oba vladarja, in izjavil, da je to prijateljstvo utrjeno v nazorih in načelih, ki merijo na zagotovitev miru in njegovih dobrot za narode. — Zvečer je bilo mesto krasno razsvitljeno. — Bog daj, da bi se posrečilo našemu in ruskemu vladarju tudi v prihodnje ohraniti mir, ohraniti mir vzlasti na jugu, kjer so sedaj take zmešnjave!

Kaj je novega po širokem svetu?

Grško-turška vojska se je resno začela. O veliki noči, ko pri nas grmé topiči pri vstajenju, so letos zagrmeli na grško-turški meji topovi, oznanec krvavo klanje. Turki so Grkom napovedali vojsko. In turški poveljnik Edhem-paša je dobil povelje, takoj napasti Grke. In jih je napadel na meji. Grki se branijo pogumno. Ali turški premoči niso kos. Severni del grškega kraljestva, Tesalija, je že v turških rokah. Grki so bili zmagani v bitki pri Mati in so prepustili Turkom Lariso, glavno mesto v Tesaliji, in so se pomaknili bolj na jug. O bitki pri Mati prinašajo listi zelo različna poročila. Nekateri pravijo, da je bila velika bitka, kjer si je stalo nasproti sto tisoč vojakov. Drugi listi pa trdijo, da niti ni bilo resnega boja, ampak da je grški vojaški štab, napačno poučen, še pred bitko ukazal vojski, da se je umaknila. Grška vojska se sedaj zbira pri Farzalu, zgodovinsko znanem mestu, kjer je nekaj let pred Kristusovim rojstvom zmagal Cezar z malo vojsko mnogo večjo vojsko Pompejevo. Pri Farzalu hočejo Grki še jedenkrat poskusiti vojno srečo,

napeti vse moči, da zabranijo Turku nadaljno prodiranje v središče kraljestva, v Atene. Zakaj v Atene, stolno mesto, bodo skušali Turki kmalu priti. Grški narod je seveda močno vznemirjen. Hudi so posebno na grškega prestolonaslednika Konstantina, ki je bil vrhovni poveljnik grške vojske. Grški častniki namreč pravijo sedaj, da ni bilo nobenega povoda, da so Grki prepustili Turkom Lariso brez boja, ker je bilo mesto zelo utrjeno, in je bilo notri nakopičeno silno veliko orožja, streliva in živeža. Kralj Jurij se je moral vdati sili javnega mnenja in je že odpoklical prestolonaslednika nazaj, vrhovno vodstvo vojske pa izročil generalu Smolenskemu. Grška vlada je v velikih škripcih. Boji se ne samo Turkov, ampak tudi domačih sovražnikov. V Atenah je namreč vse polno revolucionarnih skrivnih družb, ki že vpijejo: Zivela grška republika! — Evropske velesile čakajo, da Grška prosi njih pomoči in posredovanja. Pa kakor se kaže, Grki nočejo prositi. — To je še ugodno za Grke, da imajo močno brodogradnjo, s katerim napadajo in rušijo turška pomorska mesta. In tolaži jih tudi to, da so na severo-zahodni meji proti Epiru njih čete bolj srečne kakor v Tesaliji, da zmagoslavno prodirajo v turško ozemlje.

Piše se nam:

Iz Novega mesta. — V soboto pred belo nedeljo priredilo je „Dolenjsko pevsko društvo“ kot vsako leto svoj pomladanski koncert. Zanimivi in obširni vspevi nam je podal poleg treh že znanih toček, štiri nove. Vse pevske točke so se proizvajale s preciznostjo, kakoršne smo vajeni pri pevskih zborih in solistih „Dolenjskega pevskega društva“, odkar mu je pevovodja g. Ign. Hladnik; videlo se je, da se g. pevovodja v zvezi s predsednikom in celim odborom resno trudi povzdigniti svoj zbor kolikor mogoče pri naših razmerah.

Iz posameznih toček moramo reči, da nam sta najbolj dopala samospjev Vilharjev za bariton: „Kedar mi zvezda . . .“ in Rubinsteinov dvospjev za sopran in alt: „Ptička“. Krasni, polni glas g. Grajlana je na žalost Novomeščanom le premalo znan; no, upamo, da bomo odslej večkrat imeli priliko, občudovati ga v prostorih „Narodnega doma“. — Kar se pa tiče ženskega zbora, znano je, da nadkriljuje po izvežbanosti in marljivosti možki zbor; pokazalo se je to ravno pri težkem dvospjevu Rubinsteinovem v primeri z Volaričevo „Domovino“, kjer so zadoščali ter se odlikovali edinó prvi basi.

Manj se je čutila pomanjkljivost možkega zbora v mešanih zborih: Volarič: „Grajska hči“ in R. Wagner: „Srčno pozdravljamo dvorano krasno“ iz opere „Tannhäuser“. V „Grajski hčeri“ nas je posebno razveselila nova moč: gospa dr. Žitek-ova, katere lirčni sopran in mirno, nenervozno predavanje sta občinstvo po pravici navdušila. Kos svoji nalogi sta bila tudi gospica Z. Vaupotič-eva in g. R. Mlejnik. Živahno je pozdravljalo občinstvo g. pevovodjo kot zlagatelja dvospjeva za sopran in alt: „Hrepenenje

po pomladi". Odveč bi bilo, še posebej hvaliti gospici M. Mechorovo in I. Vidičevo, kateri sta ta dvospev peli. G. pevovodja je lahko zadovoljen, da je mogel svoje delo občinstvu prijaviti s tako izbornimi močmi kot ste omenjeni gospici.

Da se je g. pevovodja lotil težke naloge, občinstvo seznaniti z Rubinsteinom in Wagnerjem, kaže nam njegovo pošteno stremljenje, rešiti pevce in občinstvo iz puhlih vsakdanjih salonskih skladeb.

Tamburaški zbor nam je pokazal lep broj novo-meških krasotic, ki so v zvezi s sokolovim tamburaškim zborom v občinstvu zbudile živahno odobravanje. G. J. Rems je svoj brač-solo izvel natančno, precizno, a pogrešali smo pravega ognja.

Več toček se je ponavljalo; upamo, da to priznanje občinstva vspodbudi slavno „Dolenjsko pevsko društvo“, da nas tekom poletja, ko so zaprti prostori prezaduhli, razveseli z nekaterimi vrtnimi koncerti.

Adlešiči, dne 21. aprila. V 5. številki „Dol. Nov.“ t. l. piše neki dopisnik, da smo v zimskem času obhajali praščine in da smo se predpustom po pirovanju vrtili. No, nekaj je že resnice na tem, a vendar ni več taiste živahnosti, kakor nekdanj. Zaprtija hrovaške meje, prazne in deloma razpadene zidance, pa pomanjkanje novcev ne dovoljuje, da bi se običajne veselice v taki obliki vršile ko nekdanj. — Nasprotno moram poročati, da smo postni čas v naš telesni in dušni korist porabili. Nenavadna in zgodnja pomlad in lepo vreme do vel. petka je nam omogočilo, da smo pridno orali in sejali po vinogradih kopali in sadili, ob nedeljah in praznikih, pa smo hodili k službi božji in prejeli sv. zakramente. Tako smo med delom in molitvijo dočakali vesele Velikonočne praznike, kateri so nam vsem faranom prinesli prekrasne piruhe (pisanke) v dar. Na vel. soboto, po službi božji so namreč blagoslovili naš priljubljeni gospod župnik novo veliko bandero in vel. nedeljo dve manjši, kateri ste pozneje došle. Vse tri bandere, katere so prvi kras naše cerkve, stanejo nekaj goldinarjev manj kot 800 K. Lep znesek, katerega so pa naš neutrudljiv gospod župnik večinoma od naših rojakov in sosedov Horvatov v Ameriki dobili. Lepa hyala, vsem blagim darovalcem onkraj oceana, kateri so od svojih težko prisluženih novcev si toliko pritrkali, ter za božjo čast in kinč naše cerkve darovali. Dobrotljivi Bog jim stotero povrni, da zamorejo še zanaprej srečno služiti, potem pa se zopet z obilnim zaslužkom vrniti v svojo milo domovino.

Tako smo dobili v teku enega leta v našo cerkev nove orglje, podobo Matere božje, podobo Kristusa na križu in tri nove krasne bandere. Vse to so napravili naš blagi gospod župnik z božjo pomočjo in radodarno roko dobrosrčnih ljudi. Hvala in čast njim!

Iz Ribnice. Morda bi radi tudi od nas kaj zvedeli. Mi dobri Ribničanje, nimamo tacihih novic, da bi svet pretresale, mi smo premirni ljudje, ali kakošno pa vendar uganemo. O volitvah smo se malo krcali, pa kakor vže veste, smo dosti dobro opravili. Za povzdigo našega trga se je dosti zgodilo; ako ga že več let nisi videl, ga bodeš komaj spoznal. Imamo prav dober vodovod, boljšega in cenejega nego naši sosedje Kočevarji, ki so tako ponosni na svojo nemščino, da nam nočejo biti več tako prijazni kakor so bili nekdanj, ko so se vozili skozi naš trg po dolgočasnej kočevski pošti in svet po denar na Nemško in Poljsko.

Hroščev je neizmerno veliko, vse hoče požreti ta mrčes. Pri nas je strogo zaukazano, koliko jih

mora nabrati vsak posestnik. Povem samo eden vzgled; grajščak Rudež jih mora nabrati 93 mernikov, drugi manj, primerno svojemu posestvu. Iz tega si lahko mislite, koliko je teh ne-bodi-jih-treba. — Res je sicer, da se bode tudi po tem potu pokončalo primerno malo škodljivcev, ali vendar le bode zalega veliko manja, in ko bi se več kebrovih let zaporedoma povsod tako godilo, bi se brezdvomno jako zmanjšala škoda, katero doslej povzroča hrošč.

Iz Cerkelj na Dolenjskem. Od nas pač ne dobivate dopisov; naj se vam danes jaz oglasim s par vrsticami.

Kakor drugod tako imamo tudi tukaj jako ugodno lepo pomlad. Tako zgodnje še stari ljudje ne pominjo. Velikonočni teden je bila rež vže sploh v klasju. Jako pripravna je bila letošnja zima za vinogradnike. Pri nas, kakor sploh na spodnjem Dolenjskem ob Savi je uš in trsna rosa končala stare nasade. A mesto njih bodo v kratkem prirasli novi in boljši, kajti naši ljudje so večinoma jeli pridno rigolati, saditi in cepiti. Nekateri imajo v obližju vže letos pričakovati lepih pridelkov, ako Bog da svoj blagoslov. Ob kopnej zimi se je dosti prekopal; ne bode dolgo, ko bode zopet Gorenjec pokal z bičem po naših vinogradih, nam pa prinesel za sladko kapljico novcev, katerih jako potrebujemo za-se in za občne koristi.

Zadnji čas smo zgradili novo župnišče (farovž.) To je bilo res jako potrebno, ker prejšnje bilo je tako, da je bilo res nevredno naše fare. Ali sedaj nas čaka še drugo večje delo: cerkev je namreč stara, slaba in premajhna. Novo bode treba graditi, pa trda bo za novce. Kot dobri verni kristjani si bomo že kako pritrkali, da preskrbimo za to, kar je vernemu srcu najpotrebniše — hiša božja. Kakor povsod pri tacihih rečeh, tako je tudi pri nas različno mišljenje gledé kraja. Nekateri hočejo, naj bi se gradila nova cerkev zunaj vasi ob cesti proti Kostanjevici, drugi, naj bi se pomaknila proti Krškej vasi. Pa če na vse pomislimo, zlasti še na župnišče, bode gotovo najbolje, ako se vzdigne nova cerkev na tišem kraju, kjer se je doslej častil Bog skozi stoletja od naših prednikov.

Doslej nam vse obeta jako dobro, tudi sadje. Bojimo se le, da nam bode napravil mnogo kvara požrešni hrošč, ki se je prikazal v groznih množinah. Pokončujte ga, zlasti zjutraj. Vseh ne bodete pokončali to je gotovo, ali bolje je nekaj, nego nič!

Domače vesti.

(Slavna posojilnica v Črnomlju) je darovala novomeške dijaške kuhinji 20 gld. V imenu podpisanih dijakov, izreka podpisani slavnemu zavodu najtoplejšo zahvalo.

Dr. J. Marinko.

(Denarna darila) za učitelje na Kranjskem. Iz Franc Metelko-ve ustanove je razpisanih za leto 1897 šest denarnih daril po 42 gld., in sicer za učitelje, kateri imajo zasluge za poduk slovenskega jezika, za pouk v požlahtnenju drevih in za vzgojo šolskih vrto. Tri darila po 37 gld. 80 kr. pa za one učitelje, kateri so se trudili za šolske vrte in za pouk v sadjereji in zelenjadarstvu. Prošnje so do 20. maja okr. šol. svetu izročiti.

(V Celju) so 13. t. m. obesili známega morilca Pavla Ferme.

(Dežela Kranjska) ima po zadnjem štetju 498.958 prebivalcev. Minolo leto je bilo po vsej deželi 3.555 porok in 18.555 rojstev, umrlo jih je pa 15.282; tedaj so se prebivalci pomnožili v pretečenem letu za

(94-3)

Zaloga**nepremočljivih plaht**za vozove, ter na meter za pokriyanje komatov
kakor tudi**nagrobnih vencev**

z napisi, vsakovrstnega

manufakturnega blaga

in

šivalnih strojev

priporoča po najnižjih cenah

Josip Ogoreutz v Rudolfovem.**Prva izdelovalnica peči
bratov Appe**

v Kandiji pri Novem mestu

priporoča

prečastiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu svojo bogato
zalogo raznovrstnih proti
ognju trpežnih**lončenih peči**

(88-3) in

štedilnih ognjišč,

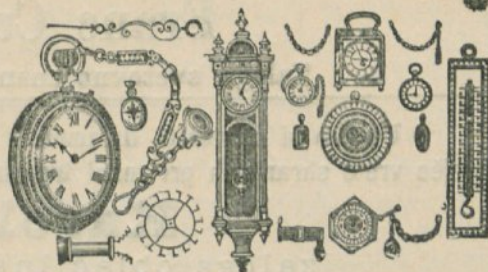
kakor tudi

kopališč

z emailiranimi kahelcami.

Postavljanje se vestno, točno
in po nizki ceni izvršuje.

Za dobro blago se jamči.

Vse blago se oddaja po kaj
mogoče nizkih cenah, ter po
dogovoru tudi na obroke.**Na prodaj dve hiši v Kostanjevici**ena ležeča ob cesti, popolnoma nova in lepa,
druga pa na istem posestvu tudi skoro nova.
Zraven spadajo vrtovi in gospodarska poslopja,
njive in travniki v obsegu 8 oralov; vse pod
prav ugodnimi pogoji. — Več pove (46-6)**Ana Finsterwald, Kostanjevica h. št. 30.****ALOJZIJ RAJEC.**

urar v Novem Mestu na Velikem trgu

priporoča slavnemu občinstvu ter posebno preč. duhov-
ščini svojo bogato zalogo najraznovrstnejih zlatih, sre-
brnih in nikelnatih žepnih ur, stenskih ur z nihalom
(Pendeluhren) in ur budilnic (Weckeruhren), veržilo in
drugih v to stroko spadajočih stvari.

Cenik žepnim uram:

Najfinjše nikelnate ure s ključem od gl.	3.20 do	5.—
remontoir-ure nikelnate	4.50 "	5.50
sreberne ure s ključem	3.50 "	8.50
sreberne remontoir-ure	6.25 "	9.50
iste z dvojnimi oklepom	8.20 "	14.50
zlate ure za dame	18.— "	25.—
zlate ure za gospode	20.— "	90.—
Amerikanske budilke po gl.	2.20, fine	garantirane po gl. 2.80.

Popravila izvršujem vestno, točno in po prav nizki
ceni ter z garancijo. — Stare žepne in stenske ure se
lahko zamenjajo za nove proti primernemu doplačilu.

Poštna naročila se točno izvršujejo.

Iščete se

dve dekli,kateri se razun v hišnih opravilih razumete nekoliko
pri kuhi. Mesečna plača od 4 do 6 gl. — Kje pove
„upravnistvo tega lista“. (107-2)**Stanovanje**oddaja se v Novem mestu „mej vrti“ (Školova hiša)
št. 157. — Več se izvé ravno tam. (33-5)**Naznanilo.**

(105-2)

Udom c. kr. kmetijske družbe se naznanja, da
dobijo**društveno galice**pri trgovcu Fran Perko v Novem mestu po 23 kr. kilo.
Člani kmet. družbe, ki niso pri novomeški podružnici
vpisani, morajo se skazati s potrdilom svoje podružnice.**Izboljšane
trtne škropilnice**

dobijo se po 6 gl. 50 kr. pri

(77-4)

Antonu Kajtna-tu,

kleparju v Radečah pri Zidanem mostu.

Franc Čuden v Ljubljani.

Zaloga svetovno znanih biciklov, ur in šivalnih strojev.

Usojam si naznaniti, da imam v svrhu udobnosti p. n. naročnikov, nekoliko biciklov naj-novejše vrste shranjenih pri znani trgovini

Karol Barboriča,

zaloga oblačilnega blaga v Novem mestu.

Moji dosedanji in novi odjemalci zamorejo si torej kolesa (bicikle) tam ogledati predno si ga omislijo.

Iz posebne prijaznosti se natančneji pogoji isto tam zvedó.

Zagotavlja je najsolidnejšo postrežbo, se priporoča za blagohotna naročila

Z odličnim spoštovanjem
Franc Čuden.

(109—2)

V Gotni vasi, tik ceste, pol ure od Novega mesta

je na prodaj

 domačija,

kjer se gostilna nahaja, obstoječa iz hiše z vrtom, pôda, dveh hlevov in zemljišča. Vse je v dobrem stanu. — Več pové lastnik

Jože Klemenčič,

(87—2)

Gotna vas št. 31. pošta Novo mesto.

Hiša štev. 22 na Jami pri Dvoru,

poleg okrajne ceste, z hlevom, lepim vrtom in z jednim oralom zemlje je takoj za prodati. — Cene in drugi pogoji se izvedó ravno tam pri lastniku

Feliks Wokač-u,

(86—3)

pošta Dvor.

Kdo pije

Kathreiner-

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti.

Lepo suho shrambo

na ugodnem prostoru je takoj dobiti v najem. — Več pové opravništvo „Dol. Novic“. (85—3)

Pivovarna I. Kosler & Comp. (poprej bratje Kosler)

v Spodnji Šiški pri Ljubljani.

Usojamo si naznaniti, da smo otvorili v Rudolfovem v svrhu udobnosti p. n. odjemalcev zalogo naših izvrstnih piv, za katero smo poverili gospoda

KAROL ROSMAN-A (GOSTILNA NA „VRATIH“)

istotam.

Naši dosedanji in novi odjemalci zamorejo torej svojo potreščino na pivu dobivati iz omenjene zaloge ali pa naravnost od nas iz Ljubljane in se priporočamo, zagotavlja je najsolidnejšo postrežbo, za blagohotna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

(56—3)

I. Kosler & Comp.

 Ravno tako kakor dosedaj, tudi še za naprej prodaja g. Janez Jaktše v Kandiji našo pivo.

3.273 duš, to bi jih bilo dovolj za eno faro. Umrlo jih je v prvem mesecu po rojstvu 1.280, v prvem letu po rojstvu pa 3.335, do petega leta 6.831, od petega do petnajstega leta 1.588, od 15. do 30. leta 956, od 30. do 50. leta 1290, od 50. do 70. leta 2.296, nad 70 let starih je bilo 2.312. Največ umrlo jih je za jetiko 2.179, za davico 1.813, za škrlatinko 509, na dobrcih 259, za kapjo 301 itd. Ponesrečilo in vsled tega umrlo je 216 oseb, 27 je bilo samomorilcev, ubojev in umorov pa 26. — V črnomaljskem polit. okraju, ki šteje 28.460 duš, je bilo v letošnjem prvem četrtletju 77 porok in 251 rojstev, umrlo jih je pa 235, in sicer v prvem mesecu po rojstvu 17, v prvem letu po rojstvu 40, do petega leta 90. Mej petim in petnajstim letom 39, mej petnajstim in tridesetim letom 12, mej tridesetim in petdesetim letom 18, mej petdesetim in sedemdesetim letom 40, nad sedemdeset let starih pa 36. Umrlo jih je 12 vsled prirojene slabosti, 29 za jetiko, 21 na plućnici, 36 na škrlatinki, 4 na legarju in dva sta se ponesrečila. Samoumora ali pa uboja ni bilo.

(Odlikovanje.) Davkar v Mokronogu gosp. Ignac Cirer, bil je odlikovan povodom njegovega umirovljenja z zlatim križcem s krono za zasluge.

(V proslavo) 50 letnice vlade našega presv. cesarja je mestna občina Gorica sklenila dati 30.000 gl. za zidanje hiralnice, ki se ima postaviti na ljubljanski cesti, mestni bolnišnici nasproti. Ondotna kmetijska družba pa je sklenila razdeliti 3000 gl. na dan imenovane slavnosti, po 30 do 50 gl., mej pridne in napredne kmetijske gospodarje.

(Božjeropsko zločinstvo.) Dne 10. t. m. proti polu 11. uri zvečer je šlo v Zagrebu nekaj kmetov mimo cerkve sv. Duha. Ker so videli ob oknih, da je cerkev razsvetljena, hoteli so pogledati, kaj da je. Vrata so bila zaklenjena. Skozi ključavnico so videli pri velikem altarju dva moža. Priklicali so cerkvenika, kateri je odprl cerkev. Zločinca sta skušala ubežati skozi žagrad, kar se je jednemu posrečilo, drugega, Josipa Ladiša, so prijeli. Star je 22 let, kmet iz Bizeka pri Borčiču. Zločinca sta cerkev kar opustošila. Vsa razpela sta potrgala z altarjev, preproge, blazine, prte raztrgala. Tabernakelj sta vlomila, ciborij in mostranco sta treščila ob zid. Iz zastave sta izrezala podobo sv. Florijana. Iz orgelj sta izdrla klavijaturo in raztrgala knjige na koru. V žagradu sta ulomila vse omare, vrgla mašna oblačila ven, in pokvarila mašne knjige. Vkradla nista ničesar, samo pokončevala. Zakaj da sta to storila, se ne vé. Vjetí Ladiš neče povedati ničesar.

(Največji slepar) našega stoletja sme se imenovati našim bralcem po imenu znani Leo Taxil. Skozi 12 let je po vsem svetu trobil, da je bil prostozidar, pa se je zopet v pravo sveto cerkev vrnil, ter se je takó z Boga, duhovščine in katol. sveta norčeval. Vel. pondeljek je sklical v Parizu nekov shod, ter očito povedal da se norčuje. Pričujoči so ga zasramovali in mu s palcami žugali. Brez dvoma ne bo nov prizor dolgo izostal. —

(Raki.) Živo so nam še v spominu časi, ko so polnili raki našo Krko. Koliko denarja se je dobilo za-nje, in ves ta dohodek je odvzet, vsled česar se mnogokateri prav občutljivo prizadet. Poskušalo se je zopet obračiti naše vode, pa vsi poskusi so bili zaman. Iz časopisa „I. W.“ posnamemo to-le vest: V Frankobrodu je poskusil neki ribji trgovec ameriškanske rake zaploditi v svojih vodnih napravah; poskus

se je posrečil, ker rak se popolnoma vzdrži pred kugo ter so se jeli množiti. To je rak pod imenom „Cambarus affinis“; prodaja se v New-Yorku navadno v spomladi; živi pa v reki Potomak. Je podoben popolnoma našemu in tudi ni večji. Zapisali smo to z namenom, da bi prizadeti krogi, ki imajo ribarstvo v oskrbi, morda kakšne poskuse napravili s temi raki, vsaj za vedno pač ne more ostati kuga v naših vodah.

(Za II. letno zasedanje porotnih obravnav v Novem mestu,) katere se bodo vršile dne 10. maja 1897, izžrebani so glavnim porotnikom naslednji gospodje: Rom Mat., pos. iz Srednje vasi; Bukovac Mark., pos. iz Čepelj; Sitar Jan., pos. iz Toplic; Anzelj Jan., pos. iz Krvavčvrha; Koren Jan., pos. iz Metlike; Kunstek Ant., pos. iz Št. Vida; Gustin Jurij, pos. iz Drašice; Tomšič Mih., pos. iz Podgozda; Zamida Fr., pos. iz Uršnih sel; Majcen Jan., pos. iz Št. Janža; Pečjak Fr., pos. iz Hriba; Arko Ant., pos. iz Ribnice; Auman Viktor, trg. iz Krškega; Zupančič Fr., pos. iz Trebnja; Mohar Joz., pos. iz Dolenjevasi; Brinskelle Andr., pos. iz Brezja; Čudovan Jan., pos. iz Gorenjevasi; Deržaj Mat., pos. iz Jernejevasi; Adlešič Jan., pos. iz Adlešič; Vranešič Pet., pos. iz Tribuč; Pibernik Fr., trg. iz Dol. Suhora; Klobučar Jure, pos. iz Lahinje; Malenšek Jak., pos. iz Dol. Suhora; Šular Ant., pos. iz Trbinca; Ivančič Fr., pos. iz Radeč; Mavrin Jan., pos. iz Zagozdeca; Fajdiga Ant., pos. iz Temence; Slajpah Ant., pos. iz Velike-Loke; Lakner Andr., pos. iz Črnomlja; Novoselec Fr., pos. iz St. Jerneja; Banovec Mat., pos. iz Jelševnika; Konda Jan., pos. iz Gradnika; Pezdirc Jan., pos. iz Drašice; Panjan Jos., pos. iz Vojnevasi; Zupančič Fr., pos. iz Gorenjevasi; Nemanič Marko, pos. iz Drašič. — Nadomestnim porotnikom naslednji gospodje: Kastelic Fr., pos. in gost. in Rozman Karl, pos. in gost. iz Novega mesta; Može Fr., pos. in Knafelc Mih., pos. iz Srebernič; Hudaklin Ant., pos. iz Loke; Rohrman Fr., mesar in pos. iz Mal. Slatnika; Sever Ant., pos. iz Gor. Straže; Janc Jan., pos. in gost. iz Lešnice in Kušljan Jan., pos. in gost. iz Kandije.

(Zabavne knjižnice), ki jo urejuje in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središči, je izšel VI. zvezek, ki je prav mikavnega obsega, in kakor vsi prejšnji, mladini toplo za priporočati. Cena 15 kr.

(Reichsraths-Wahlkarte) aller 5 Curien von Oesterreich. Kdor se s politikovanjem bolj temeljito ukvarja, in sosebno državne volitve zasleduje, bodo mu gorej imenovane karte kaj dobro služile; z malim trudom se bo poučil o vsem zastopu državnega zbora. Dobi se po vseh bukvarnah po 1 gl. in pri založniku Freitag & Berndt. Wien VII.

(Cerkvena glasba.) G. Ign. Hladnik je izdal sledeče muzikalije, katere večaki prav zelo priporočajo in pohvalno ocenjujejo. — 1. „Venite, exultemus“. XII. Tantumergo za mešan zbor, op. 26. Cena 50 kr. — 2. „Asperges me, Vidi aquam et 3 Ecce sacerdos magnus“; za meš. zbor, op. 27. Cena 40 kr. — 3. „Missa in hon. S. Familiae Jesu, Mariae et Joseph. Za sopran, alt in bariton s spremeljavo orgelj, op. 28. Cena partituti in glasovom 1 gl., posamezni glasovi à 10 kr. Vsa tri dela ob enem le 1 gl. 50 kr. Dobiva se pri J. Krajcu in pri skladatelju v Novem mestu. Dolenjsko.

(Današnji list) ima dve strani priloge.

Razne vesti.

* Sužnjost v Afriki) ni še odpravljena; po angleških listih se piše, da je med 200 milijonov Afrikancev 50 milijonov sužnjev. Na otokih Zanzibar in Pomla, ki so pod angleško vlado, je še 200 tisoč sužnjev. Stariši še vedno prodajajo sužnje, ravno tako dolžnike in hudodelnike v sužnjost prodajajo. Porabljajo jih namesto vprežne živine za prevažanje blaga. Nosači in spremljevalci po Afriki potujočih ptujcev so sužnji. Ni še upati, da bi bila kupčija s sužji kmalu odpravljena.

* (Obsodba na smrt) naj bi nebala, nasvetuje nek ameriški sodnik, ter pravi: smrti vredni zločinci naj bi se obsodili za žive dni v posilno delalnico, zaslužek pa naj bi se obrnil v korist po zločincu poškodovanim.

(Centralna posojilnica slovenska v Krškem,) h kateri je do zdaj 15 posojilnic pristopilo, imela je 8. t. m. v Brežicah svoj občni zbor, katerega se je 11 članov udeležilo. Ti so zastopali 9 posojilnic, s svojimi deleži vred 23 deležev. (Deleži so po 100 gld.) — Račun za lansko leto se je potrdil. — Delnina (obresti) deležev se je na 4% določila. — V odbor so bili prejšnji udje izvoljeni, le na mesto odišlega člana pa g. Jos. Bezljaj. V nadzorstvo so bili izvoljeni predsedniki sosednjih posojilnic gg.: Levak (Brežice), Rohrman (Mokronog), Rižnar (Radeče), Knavs (Krško) in g. nadučitelj Pavčič v Kostanjevici. — „Centralna posojilnica“ obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{4}$ %, posojuje pa po 5 $\frac{1}{4}$ %, — redoma posojilnicam, izjemoma osebam.

* (Doktorica.) Dosedaj v Avstriji še nismo imeli ženskih dektorjev. Dne 2. aprila pa je na dunajskem vseučilišču napravila izpit v zdravilstvu baronica Gabrijela Posanner. Študirala je v Švici in že tudi tam napravila vse izkušnje ter zdravila; ker pa ona spričevala v Avstriji nimajo veljave, je napravila iz nova vse preskušnje na Dunaju.

* (Kokoši) mnogokrat jajca pozobljejo ali pa tudi perje žró. V nemškem časopisu „Pract. Landw.“ piše nek oskrbnik naslednje: 1) Ta razvada je največ opaziti v mesecih februar in marc. 2) Tudi one kokoši, ki ne nosijo, se jajca lotijo. 3) Vzrok je mnogokrat ta, ker se kokoši z ničemur ne motijo in so dobro nakrmljene. 4) Nekatere vrste so bolj nagnjene k tej napaki, ktera se 5) s tem pospeši, če so kokoši v premajhnem prostoru zaprte. 6) Ako so gnezda na preveč očitem kraju, se še raje jajc lotijo. — Priporočati je tedaj: 1) Da se ima kokoši, ki nesó, na dovolj velikem prostoru, da se z brskanjem in iskanjem živeža motijo; 2) da se po mogočosti jarčke od kokoši ločijo; 3) naj se jim poklada dovolj zelenjave; 4) zdrobljene ne kuhane kosti, o gotovih časih pokladane, kuram kaj dobro teknejo; 5) kokoši, ki ležejo, ne smejo biti s petelini na ednem prostoru; 6) gnezda naj bodo bolj skrita in ne na presvitlem kraju.

* (Miši) sadnemu drevju mnogokrat veliko škodujejo, in ta škoda je tam kaj znatna, kjer se s sadje-rejstvom v večji meri pečajo, kakor je to na priliko na Gornje avstrijskem. Tam proti mišim naslednje napravijo: Gnojnico iz svinjakov ločijo od one gnojnice iz govejih hlevov. Vsako jesen prilivajo s svinjsko gnojnico mladim in starim drevesom in sicer tako, da od pol do poldrugi meter od debla na okrog z železno palico bodejo 40 do 50 centimetrov globoke luknje, ktere se potem s to gnojnico napolnijo. Tudi pri pre-

kopavanju okolu drevesa se ta gnojnica primeša. — Ker manjka tekoče gnojnice, zadostuje tudi suhi svinjski gnoj. Tako gnojenih dreves se miši gotovo ogibljejo.

V Novo Mesto meseca aprila vračujoča se pisma:

August Legan, Belovar (rec.) — Jean Lenaršič, East Palestina — Franca Hrovat, Dineott — Frenk Kristan, St. Louis — August Dolenc, Ljubljana — Markus Jurič, Joslandaro — Franc Staniša, Calomet, — Mica Lah, Kočevje — Ana Železnikar, Ljubljana — Hennige, Nasenfus — Matija Šavoren, Harriston — Ignac Mišjak, Kanglaj — Alois Gutscher, Somkerek — Janez Judnič, Semič — Terese Maly, Laibach — Georg Lavič, Regensburg — Franca Trobe, Polhogradac — Franca Hrastar, Mirnapeč — Janez Blatnik, Slatenegg — Pibernik, Ljubljana — Johann Pirnat, Ljubljana.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem Mestu:

G. župnik A. Hočevar 8 gld.; g. kaplan K. Dornig 2 gl.; g. župnik Gabrič 10 gld.; g. kaplan V. Mlejnik 5 gld.; g. sodnik W. Gandini 2 gld.; slavna posojilnica v Črnomlju 20 gld. V imenu podpiranih dijakov izreka podpisani vsem darovalcem najtoplejšo zahvalo.

Dr. Jos. Marinko.

Loterijske številke.

Gradec 17. aprila	1	71	56	35	89
Trst 24. „	29	28	47	82	73

ZAHVALA.

Za mlo sočutje med boleznijo in mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku naše nepozabne matere, oziroma soproge

Terezije Kump,

izrekajo najsrčnejšo zahvalo.

METLIKA, dne 20. aprila 1897.

(111)

Žalujoci ostali.

Dobro belo in črno vino

je na prodaj

v grajščini na Srebrnčah (na Marofu.)

Ravno tam se sprejme tudi (114—1)

za pošiljanje pripraven deček.

Košnja detelje na več njivah na mestnem polju je posamezno ali skup oddati. — Več se izve pri opravištvu t. lista.

Kočija s štirimi sedeži, že rabljena, je ceno oddati. — Več pri opravištvu „D. N.“

Košnja detelje.

Za oddati ima na kose ali vkup zelene ali štajerske detelje nad 3 orale, ter nemške ali večletne detelje ležeče v Družinski vasi poleg okrajne ceste in v Dolnji vasi. — Več pové o tem

(119—1)

Janko Karlovšek,
trg. in pos. Šmarjeta. Dolenjsko.

Jajca za valenje

od pravih Brahma kokoši po 15 kr. Od črnih holandskih kokoši z veliko, belo čopo po 25 kr. Od Houdanskih po 25 kr. Od pravih štajarskih kokoši po 10 kr. Od srebrnopadovanskih po 30 kr. Od Langshans-ovih po 30 kr. Od purjih po 30 kr. Od srebrno-Wyandottes-kih po 30 kr. Od italijanskih po 30 kr. Od malih po 30 kr. Od kitajskih po 25 kr. Od sedmograjskih, golovratnih po 20 kr. Od Dorkings-ovih po 25 kr. Od Yokohamskih po 50 kr. Od Emdenskih velikanskih gosij po 1 gld. Od Pekinških rac po 20 kr. Od velikih štajarskih rac po 20 kr.

Jajca, ki jih razpošiljam, so vsa čistega plemena, bila so uže večkrat premovana, in popolnoma jamčim za pravo in čisto pleme.

Makso Pauly,
Köflach (Štajarsko). (1181-1)

RAZGLAS.

 Prihodnji
živinski sejm v Črnomlju

— bo v četrtek dne 6. maja t. l., —
ter se vabijo kupci in prodajalci.

Mestno županstvo Črnomelj,
dné 24. aprila 1897.

(115) *Schweiger.*

Franc Kovač,

sedajni posestnik žage v Volavčah pri Srebrnčah

 poleg Novega mesta

se slav. občinstvu najuljudneje priporoča

za žaganje raznovrstnega lesa

ter ima tudi v zalogi

 različni les in dile.

Naročila sprejema ter ista točno izvršuje po najnižji ceni

Franc Kovač,

(96-3) posestnik in gostilničar v Novem mestu.

Naznanilo. (117-1)

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da imam od visoke c. kr. deželne vlade

koncesijo za oskrbljevanje pogrebov, napravo na mrtvaški oder

ter pri tem potrebna dekoracijska in tapetarska dela. Preskrbim popolno vse, da se žalostnim zaostalim ni treba s to skrbjo mučiti.

Vse to po dogovoru in po različnih cenah.

Spšтовanjem

Adolf Plapper

v Novem mestu.

Franc Kovač,

restavracija „pri postu“ v Novem mestu

sl. občinstvu uljudno naznanja, da si je omislil radi udobnosti slavnega občinstva

tramvaj-omnibus,

kateri bode vsaki dan in pri vsakem vlaku prevažal slavno isto in sicer po najnižjih cenah:

Od kolodvora do mesta (pošte)	5 kr.
„ „ „ kavarne . . .	10 „
„ „ „ Kandije . . .	15 „
„ Kandije „ kolodvora . . .	15 „
„ glavn. trga „ „ . . .	10 „
„ pošte „ „ . . .	5 „

Za blagohotno uporabo se najuljudneje priporoča udani

(95-3) **Franc Kovač.**

Kovaški učenec.

Sprejem v poduk v kovačijo učenca, ki je šolo dostal, 15—16 let star, trdnega zdravja in lepega vedenja.

(112-1)

Janez Šobar,

kovač na Toplicah pri Novem mestu.

Prostovoljna prodaja!

200 centov fine otave za krave,

(v lepem vremenu spravljene.)

150 centov slame

(ovsene, pšenične in ječmenove) (89-3)

50 vaganov lep. težkega ovsca (zoba)

pri posestniku Davorin Zajc-u na Dragi. Za to prodajo pooblaščen je g. Jakob Košak v Družinski vasi.

Soda voda!

Slavnemu občinstvu in gospodom gostilničarjem vljudno naznanjam, da dné 17. t. m začnem z izdelovanjem

 soda-vode,

in sicer s kemično čisto, tekočo ogljeno kislino in filtrirano studenčnico. — Imel bom vedno pripravljeno, ter jo večjim odjemalcem tudi rad na dom pošiljal.

Josip Bergmann,

(104-2)

lekarnar v Rudolfovem.

Zahvala in priporočilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem se s svojo trgovino in krojaštvom, katerega sem nad sedem let v g. Kastelčevi hiši izvrševal, preselil

dné 1. majnika t. l. v prodajalno na Veliki trg hiš. št. 192,

kjer je bil nekedaj g. Černič in pozneje g. Knoll; tam nadaljeval bom svoj obrt kakor doslej ter vedno z najboljim blagom postregel.

Priporočam se toraj najuljudneje vis. častiti duhovščini in p. n. gg. uradnikom v izdelovanje različnih oblek po najnovjšem kroju ter jamčim za dobro delo. Ponudim tudi po jako nizki ceni lepe moderne štofe.

Naročila in popravila se točno in vestno izvršujejo.

Z odličnim spoštovanjem

Jakob Mikolič,

trgovina z obleko v Novem mestu.

(116-1)

Velika lepa njiva (26-6)

blizu kolodvora in manja nad Medvedom ležeča, so na prodaj. — Več se izve pri upravn. tega lista.

V kavarni Schmidt v Novem mestu

se oddajo naslednji časopisi:

„Neues Wiener Tagblatt“, „Südsteierische Post“, „Wiener Caricaturen“, „Figaro“, „Edinost“, „Das lustige Gross-Wien“.

Soba z vso opravo

oddati je v hiši št. 154 v Novem mestu v najem.

Več pove opravništvo tega lista. (57-6)

Ugodna prilika za vinogradnike!

Podpisana podružnica nudi (72-4)

Peronospera brizgalnice

z lesenim kotlom in zrakotlakom po 15 gld. franko Zagreb.

Vse potrebsčine za ognjegasee, brizgalnice, pase, čelade, obleke itd. po najnižji ceni na obroke.

Podružnica R. A. Smekal, Zagreb.

Radi starosti obeh zakonskih na prodaj je v Podturnu, na lepem kraju poleg deželne ceste, pol ure od Toplice oddaljeno

mlyn in žaga

na en pleh s petimi tečaji; nad mlinom je hiša zidana ter z opeko krita. — Zraven spada vse gospodarsko poslopje, skedenj, svinjaki, njiva za 2 mernika posetve, travnik, na katerem se nakosi 12 centov sena in 1 oral gozda. — Cena je 9000 gld.

Natančneje se izve pri lastniku

(98-2)

Janezu Papežu,

v Podturnu h. št. 33, pošta Toplice.

Otvorjenje nove prodajalnice!

Slavnemu občinstvu naznanjam tem potom otvorjenje svoje

J. MURGELJ - nove

prodajalnice v Novem mestu v Masconovi hiši št. 192 na Vel. trgu.

Slavnemu občinstvu priporočam najtopljeje raznovrstno manufakturno, oblačilno ter perilno blago, potem kravate, različna volnena in svilnata sita itd., vse po najnižji ceni.

Obetaje prav prijazno in točno postrežbo, ter opozarja na popolno frišno blago, sem z najodličnejšim spoštovanjem

(113-1)

J. Murgelj.